

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718202019
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1718202019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Malichovej a členiek senátu JUDr. Evy Fulcovej a Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej v právnej veci žalobcu: Sirius Corp, s.r.o., so sídlom Záhradná 32, Pezinok, IČO: 35 965 495, zastúpeného: AK Matyšáková s.r.o., so sídlom Nobelová 13833/12C, Bratislava, IČO: 51 898 276 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o zaplatenie 14.982,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-26Cb/92/2019-198 zo dňa 15.06.2023, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-26Cb/92/2019-198 zo dňa 15.06.2023 v časti napadnutého II. a IV. výroku potvrdzuje.
- II. Žalobcovi súd proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvým výrokom napadnutého rozsudku súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.497,08 eur (na základe späťvzatia žaloby), druhým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 12.485,40 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, tretím výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a štvrtým výrokom žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 66 %.

2. Právne svoje rozhodnutie založil na ust. § 788/1, § 797 ods. 1, 2, § 799 ods. 1, 2, 3, § 806 zák.č. 40/1964 zb. Občiansky zákonník, článku III. písm. A/, článku VI. bod 4, článku VIII. bod 5, 8 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel EUROKASKO EXTRA č. 910 (ďalej aj „EUROKASKO“) a v odôvodnení rozhodnutia poukázal na škodovú udalosť zo dňa 22.03.2017, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. L. XXX I., EČV: J.-XXXDG (ďalej aj „motorové vozidlo“), podľa nahlásenia žalobcu tým, že vodičovi H. E. (ďalej aj „vodič“), vybehol z lesa na cestu diviak, a v snahe vyhnúť sa zrážke zmenil smer jazdy, pričom narazil do stromu. V tejto časti uplatneného nároku súd posudzoval, či poškodenie poisteného motorového vozidla predstavuje náhodnú poistnú udalosť, s ktorou je spojený vznik nároku žalobcu ako poisteného na vyplatenie poistného plnenia a tomu zodpovedajúcej povinnosti žalovaného poistné plnenie vyplatiť. Konštatoval, že náraz motorového vozidla do stromu po snahe vyhnúť sa zveri na ceste je vo všeobecnosti možné považovať za náhodnú, nie úmyselnú udalosť, s ktorou je spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť podľa ust. § 788 ods. 1. Občianskeho zákonníka poistné plnenie (tu v spojení so znením článku III. písm. A/ EUROKASKO).

3. Žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie konzistentne, v zhode s nahlásením poistnej udalosti, čo vyplýva aj z vyplneného dotazníka žalovaného z 27.11.2017, k priebehu poistnej udalosti počas celého súdneho konania uvádzal, že k nej došlo v Pezinku v časti Stupy, dňa 22.03.2017 vo večerných hodinách (o 21:25 hod.) tak, že vodičovi vybehla z boku na cestu zver (pravdepodobne diviak), ktorej sa

snažil vyhnúť, pričom narazil do stromu. V zhode s takýmto nahlásením poistnej udalosti vypovedal na pojednávaní aj vodič H. E.. Žalovaný naopak v konaní nedôvodne tvrdil, že žalobca počas konania menil spôsob, akým došlo k vzniku škodovej udalosti. Ak sa snažil navodiť dojem, že podstatný rozpor má byť medzi tým, že najprv mal vodič uviesť, že zver vybehla z pravej strany a následne na pojednávaní tvrdil, že zver vybehla zľava, súd poukázal na dotazník z 27.11.2017, v ktorom je uvedené: „vodič si myslí, že skôr išla zver z pravej strany doľava, ale bolo to dávno, už si to nepamätá na 100 %.“ Výsluch svedka bol realizovaný so značným časovým odstupom viac ako 5 rokov po vzniku poistnej udalosti, takže prípadný odlišne uvedený smer pohybu zveri nie je možné považovať za podstatnú zmenu spôsobu vzniku škodovej udalosti.

4. Ak by žalobca chcel poškodenie vozidla „nafingovať“ ako poistnú udalosť nárazom do stromu, na miesto nehody by nebola privolaná policajná hliadka, na čom konateľ žalobcu výslovne trval práve z dôvodu, aby sa predišlo problému pri prešetrovaní udalosti poisťovňou, čo v rámci výsluchu potvrdil a potvrdil to aj vodič H. E.Ý., ktorý by určite nevedel poistené vozidlo takým spôsobom, aby úmyselne spôsobil dopravnú nehodu, ku ktorej môže byť privolaná policajná hliadka, pretože si bol vedomý toho, že je voči nemu vedené trestné stíhanie. Takéto konanie je v súlade s povinnosťami žalobcu ako poisteného, ktoré mu vyplývajú z článku VI. bod 4. EUROKASKO, aby nemohol žalovaný znížiť poistné plnenie (článok VIII. bod 8 EUROKASKO).

5. Súd prvej inštancie tiež musel zohľadniť skutočnosť vyplývajúcu zo zápisnice z výsluchu H. E. z 23.03.2017 pred sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. Tp/828/2011, že býval u konateľa žalobcu, a preto nie je daný žiaden dôvod, pre ktorý by mu mal škodiť úmyselným poškodením jeho motorového vozidla, a zo žiadneho z použiteľných dôkazov vykonaných v konaní nevyplynul ani dôvod, pre ktorý by úmyselne s vozidlom narazil do stromu. Súd poukázal na rozdiel medzi úmyselným narazením motorového vozidla do stromu zo strany vodiča a prípadom, kedy sa vodič dostatočným spôsobom nevenoval vedeniu vozidla. Aj v prípade, ak sa vodič dostatočným spôsobom nevenoval vedeniu vozidla, ide o náhodnú poistnú udalosť, zakladajúcu povinnosť poisťovateľa plniť. V tomto smere považoval za nesporné, že vodič H. E. sa dostatočným spôsobom nevenoval vedeniu motorového vozidla, za čo mu bola zo strany OR PZ ODI v Pezinku uložená bloková pokuta vo výške 20,- eur, čo mohol žalovaný ako poisťovateľ uplatniť ako dôvod zníženia poistného plnenia podľa ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nebol však oprávnený odmietnuť vyplatiť poistné plnenie. Tento dôvod žalovaný ako dôvod pre odmietnutie poskytnutia poistného plnenia zo dňa 17.07.2018 nevedel a jeho odkaz na uloženie pokuty vodičovi H. E. je v súdnom konaní bezpredmetný.

6. K pochybnostiam o správnosti prípadne adekvátnosti reakcie vodiča a či zrážke so zverou bolo možné zabrániť iným spôsobom, než vodičom zvoleným uhybacím manévrom, súd uviedol, že ani v takom prípade nie je možné uzavrieť, že by sa nejednalo o náhodnú poistnú udalosť. Je nutné zohľadniť, že každý vodič reaguje na vzniknutú situáciu inak, čo v rámci výsluchu potvrdil aj znalec Ing. Peter Jelačič. V takomto prípade kľúčovú úlohu vždy zohrávajú subjektívne faktory, t. j. rýchlosť zaznamenania prekážky (divej zveri) na ceste vodičom, poveternostné podmienky, stres vodiča a reakcia, ktorá ho napadne ako prvá. Tam, kde jeden vodič prudko šliapne na brzdu, môže iný zmeniť smer jazdy strhnutím volantu do jednej alebo druhej strany. V takej situácii ani pri selektívnom prístupe poisťovateľa pripúšťajúceho pri šetrení poistnej udalosti zvolenie len takého spôsobu jazdy, pri ktorom by vodič mohol zabrániť vzniku škody úplne, alebo spôsobiť len menšiu škodu ako v prípade druhého „nevhodnejšieho“ spôsobu, nemožno uzavrieť, že nejde o náhodnú poistnú udalosť, tak ako to vo veci realizoval žalovaný.

7. K odmietnutiu poskytnutia poistného plnenia zo strany poisťovateľa súd poznamenal, že dôkazné bremeno zaťažuje práve jeho a v spore ho neuniesol. Argumentáciu postavil žalovaný na znaleckom posudku č. 10/2018, znalca Ing. Petra Jelačiča, ktorý však súd pre jeho zásadné nedostatky vyhodnotil ako nepoužiteľný a na jeho obsah pri svojom rozhodovaní neprihliadal. Uviedol, že pri formulovaní svojich záverov na výsluchu, znalec vôbec nezohľadňoval spôsob, akým malo podľa nahlásenia dôjsť k vzniku dopravnej nehody, vôbec neposudzoval vbehnutie zveri na cestu a ani vzdialenosť, v akej mala z lesa pred vozidlo vybehnúť. Svoje závery postavil na rýchlosti vozidla, výtlkoch na ceste a vzdialenosti stromu od týchto výtlkov. Jeho závery sú tak nepreskúmateľné a pre rozhodnutie v spore nepoužiteľné, keďže nepoužil kľúčovú premennú, ktorou je zver na ceste, neposudzoval reakčný čas a možnosť prípadných reakcií vodiča na vyhnutie sa zrážke. Ak v rámci znaleckého posudku posudzoval len vzdialenosť medzi výtlkami na ceste a stromom, nezodpovedal tak otázku zadávateľa (žalovaného) a neposudzoval okolnosti, za ktorých malo k vzniku nehody dôjsť. Zo žiadneho z podkladov, ktoré mal k dispozícii nevyplynulo, že by k vzniku nehody došlo tak, že vodič priamo narazil do stromu, t. j. spôsobom, ktorý vo svojom znaleckom posudku posudzoval. Jeho závery boli postavené výlučne na tom, ako by na vzniknutú situáciu reagoval on, teda intenzívnym brzdením. Žiadnym spôsobom však nezohľadnil, že každý môže na vzniknutú situáciu reagovať inak, osobitne aj v kontexte toho, že vôbec

nezohľadňoval prítomnosť zveri a jej prípadnú vzdialenosť od inkriminovaného stromu. Záver znalca, podľa ktorého na brzdenie mal vodič od stromu dostatočnú vzdialenosť, označil súd za nepreskúmateľný.

8. Súd prvej inštancie tiež reagoval na tvrdenia na strane 15 znaleckého posudku: „... vodič nasmeroval vozidlo BMW7 zámerné do stromu ..., resp. ... vodič E. pravdepodobne úmyselne naviedol vozidlo BMW7 do stromu ...,“ a konštatoval, že na tento čiastkový záver znalec napasoval odpovede nachádzajúce sa v záverečnej časti znaleckého posudku. Záver, či určité konanie vodiča bolo zámerné, resp. úmyselné, je právny (nie skutkový), keďže vyjadruje otázku zavinenia vodiča k spôsobenému následku (t. j. že vodič vedel a chcel spôsobiť daný následok, resp. vedel, že takýto následok mohol spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s ním uzročený). Úlohou znalca v znaleckom posudku je zodpovedať len skutkové otázky a vyslovením právnych záverov o zavinení vodiča, prekročil oprávnenie, vyplývajúce mu zo znaleckej činnosti. Osobitne súd zdôraznil, že právne závery znalca mali zásadný vplyv na jeho (skutkové) odpovede v závere znaleckého posudku, a preto súd nemohol z tohto znaleckého posudku č. 10/2018 (aspoň čiastočne) vychádzať.

9. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd prvej inštancie aj žalovaným v konaní spochybňovanú príčinnú súvislosť medzi nárazom vozidla do stromu (poistnou udalosťou) a jeho poškodením. Z autoservisom Auto Palace Bratislava s.r.o. predloženej kalkulácie nákladov na opravu č. 9850593739 z 18.04.2017 vyplýva, že cena opravy poisteného vozidla by bola 25.451,45 eur bez DPH, t. j. v sume prevyšujúcej všeobecnú hodnotu vozidla 22.902,70 eur (27.482,48 eur s DPH podľa listu žalovaného z 23.10.2017), ktorá sa podľa článku VIII. bod 5. zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Eurokasko Extra č. 910, považuje za totálnu škodu. Ak žalovaný predmetnú námietku postavil na záveroch z doobhliadky vozidla dňa 04.10.2017, v rámci ktorej mali byť zdokumentované poškodenia VTG prevodovky, priečnika prevodovky a silentbloku držiaka motora, ktoré nemohli byť spôsobené pri náraze vozidla do stromu, súd konštatoval, že tieto poškodenia neboli v uvedenej kalkulácii obsiahnuté, a teda na záver o tom, že vzniknuté poškodenia predstavujú totálnu škodu, vplyv nemali. V tomto smere nie je podstatné, či spomínané poškodenia boli spôsobené pred alebo po nehode, keďže nemajú vplyv na povinnosť žalovaného zaplatiť poistné plnenie, osobitne v situácii, keď žalovaný v spore netvrdil, že by spôsobili nepojazdnosť vozidla.

10. Keďže išlo o totálnu škodu, bolo povinnosťou žalovaného vyplatiť žalobcovi poistné plnenie odvíjajúce sa od výšky všeobecnej hodnoty vozidla 27.482,48 eur, od ktorej bolo potrebné odpočítať žalovaným stanovenú hodnotu predajných zvyškov vozidla v sume 12.500 eur a DPH v sume 2.497,08 eur, v ktorej vzal žalobca žalobu čiastočne späť. Výška poistného plnenia, ktoré mal žalovaný vyplatiť, je 12.485,40 eur, t. j. v sume uplatňovanej žalobcom po čiastočnom späťvzati žaloby, v ktorej súd nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný.

11. Žalobcovi nepriznal úrok z omeškania, a svoj postup založil na rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp.zn. 3Cdo /198/2017 zo dňa 19.03.2018, sp.zn. 2Cdo /122/2002 zo dňa 27.03.2022, sp.zn. 5Cdo /140/2022 zo dňa 26.05.2022, na rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) IV. ÚS 447/2022 zo dňa 20.09.2022 a III. ÚS 596/2017 z 28.09.2017.

12. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 2 CSP pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil. Za úspech žalobcu pre účely rozhodnutia o trovách považoval sumu 12.485,40 eur, čo je 83 % z predmetu sporu (zaokrúhlene) v ktorej súd žalobe vyhovel, a za neúspech žalobcu sumu 2.497,08 eur, čo je 17 % (zaokrúhlene) predmetu sporu, keďže v tejto časti nebolo dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby správanie žalovaného po podaní žaloby. Preto žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 66 % (83 % - 17 %), o ktorej rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Druhý a štvrtý výrok rozsudku napadol odvolaním žalovaný, súdu prvej inštancie vytkol, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ CSP), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok v napadnutej časti označil za nesprávny, nezákonný, arbitrárny a za výsledok zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie, trpiaci vadou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti. S odkazom na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06 poznamenal, že o arbitrárnosti pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Uviedol, že prvoinštančný súd síce vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Porušenie právnych noriem v

dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, zakladá porušenie základných práv a slobôd. V súvislosti s uvedeným dal do pozornosti judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, mutatis mutandis rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 56/01, Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 119/03-30 a rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 115/03).

14. Žalovaný súdu prvej inštancie tiež vytkol, že sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s výsledkami vykonaného dokazovania a s jeho argumentáciou, podľa ktorej bol uplatnený nárok žalobcu nedôvodný. Ďalej žalovaný opísal priebeh škodovej udalosti a postup žalobcu pri jej uplatnení a vymáhaní od žalovaného. Poznamenal, že žalobca vo formulárovom hlásení nároku na náhradu škody zo dňa 24.03.2017 uviedol skutočne strohý, jednovetový popis vzniku škodovej udalosti takto: „Počas jazdy vybehol z boku (z lesa) na cestu diviak, v dôsledku čoho sa vodič vyľakal a zmenil smer jazdy, aby sa vyhol zrážke so zverou.“ Následne v zmysle sprostredkovaného Dotazníka pre účastníka poisťnej udalosti zo dňa 27.11.2017 si vodič nespomenul na také podstatné skutočnosti, ako napr. či bezprostredne pred vznikom škodovej udalosti brzdil, akou rýchlosťou išlo vozidlo pred vznikom škodovej udalosti, v akej vzdialenosti mal spozorovať zveru a z ktorej strany išlo, či vozidlo pri vyhýbaní sa zveri dostalo šmyk atď...

15. V žalobe žalobca uviedol, že vodič v snahe vyhnúť sa zrážke s diviakom, zmenil prudko smer jazdy a narazil do stromu. Znalec Ing. Jelačič pri analýze príčiny a vzniku škodovej udalosti konštatoval, že kolesá boli v čase nárazu nasmerované takmer priamo a nie sú skoro vôbec vytočené doprava, čo je v rozpore s tvrdením vodiča, že sa chcel vyhnúť zveri prichádzajúcej zľava strhnutím volantu doprava. Stopy po brzdení nebolo vidieť ani na predložených fotografiách. Vychádzajúc z uvedeného znalec vyslovil odôvodnené konštatovanie o pravdepodobnosti nasmerovania motorového vozidla zámerne do stromu, pretože ak by sa vodič snažil predísť nárazu do stromu, bol by brzdil a na nespevnenom povrchu by zanechal brzdné stopy. Vo veci nebola preukázaná prítomnosť zveri na vozovke, ale ani údajné vyhýbanie sa vodiča zveri pred škodovou udalosťou, keďže tento nielenže nebrzdil, ale ani nezmenil smer jazdy prudkým spôsobom.

16. Záver prvoinštančného súdu o nepreskúmateľnosti a nepoužiteľnosti záverov znalca Ing. Jelačiča z dôvodu, že žiadnym spôsobom neposudzoval vbehnutie zveri na cestu a ani vzdialenosť, v akej mala vybehnúť z lesa, ale svoje závery postavil na tom, že sa na ceste nachádzali výtlky, akou rýchlosťou išlo motorové vozidlo a v akej vzdialenosti za výtlkami bol strom, do ktorého vozidlo narazilo, označil žalovaný za nesprávny. Znalec totiž mohol pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzať len z opisu škodovej udalosti žalobcom, resp. vodičom, ktorý uviedol len arbitrárny popis škodovej udalosti bez uvedenia smeru vbehnutia zveri na cestu, a jej vzdialenosti od vozidla, a preto nebolo možné tieto skutočnosti relevantne posudzovať a zohľadňovať ich prípadné dôsledky. Žalobca bol povinný riadne a podrobne opísať priebeh škodovej udalosti, čo je nevyhnutným predpokladom pre následnú povinnosť poisťovateľa, prešetriť priebeh a vznik škodovej udalosti. Splnenie tejto povinnosti nie je možné prenášať na žalovaného, keďže jeho nevyhnutným dôsledkom by bolo nielen teoretické navodzovanie žalobcom neuvedených skutočností a ich alternácií, ale aj ich hodnotenie pre okolnosti vzniku škodovej udalosti so zjavne rozdielnymi závermi.

17. Závery znaleckého posudku Ing. Jelačiča bez pochyb preukazujú, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a jednoznačným spôsobom nepreukázal bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi arbitrárnym opisom škodovej udalosti a poškodením motorového vozidla. Povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje tú stranu sporu, ktorej tvrdenie má byť preukázané. Žalobca bol teda povinný preukázať, že škoda na motorovom vozidle, zakladajúca nárok na poisťné plnenie, vznikla pri škodovej udalosti, čo sa žalobcovi preukázať nepodarilo. Nie každé poškodenie poisteného motorového vozidla má nutne za následok plnenie z poisťnej zmluvy, predovšetkým v prípade, ak nie je preukázané či medzi poisťnou udalosťou a vzniknutou škodou je príčinná súvislosť (či škoda zakladajúca nárok na poisťné plnenie vznikla pri poisťnej udalosti). Znalec konštatoval, že škodová udalosť sa nestala tak, ako je opísaná v hlásení o škodovej udalosti, nešlo o náhodnú udalosť a absentuje aj príčinná súvislosť medzi škodou a opisom škodovej udalosti.

18. Vo vyjadrení k odvolaniu označil žalobca rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu, súd v ňom odpovedal a dostatočne odôvodnil

všetky otázky podstatné pre rozhodnutie, a vec správne posúdil aj právne. Odvolaciemu súdu navrhol jeho potvrdenie.

19. Odvolanie označil za neprehľadné a zmätočné, k odvolaciemu dôvodu žalovaného podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP dedukoval, že ide o argumentáciu uvedenú v bodoch III/22, 23 a 27 odvolania, postavenú najmä na znaleckom posudku č. 10/2018, vyhotovenom znalcom Ing. Petrom Jelačičom. Ako však vyplýva z jeho znaleckého posudku, následného výsluchu a ako konštatuje aj súd prvej inštancie, pri formulovaní záverov znaleckého posudku znalec neposudzoval vbehnutie zveri na cestu a ani vzdialenosť, v akej mala z lesa vybehnúť. Súd dospel k správne skutkovému zisteniu, že závery znalca sú nepreskúmateľné a pre rozhodnutie v tomto spore nepoužiteľné, pretože nepoužil kľúčovú premennú, a to existenciu zveri na ceste a neposudzoval ani reakčný čas a možnosť prípadných reakcií u vodiča na vyhnutie sa zrážke. Správne tiež vyhodnotil, že zo žiadnych podkladov k znaleckému posudku nevyplýval záver znalca, že k vzniku nehody by došlo takým spôsobom, že vodič do stromu narazil úmyselne. Ako nepoužiteľné tiež správne vyhodnotil aj závery znalca ohľadom zavinenia vodiča, ktorými prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce mu zo znaleckej činnosti a stotožnil sa aj s hodnotením súdu prvej inštancie, že vyslovovanie právnych záverov znalcom, malo vplyv na jeho skutkové odpovede v závere znaleckého posudku a bol nimi významným spôsobom ovplyvnený. Žalobca dodal, že zo znaleckého posudku ani z výpovede znalca nie je zistiteľné, z akých podkladov vychádzal, na aké výpovede svedkov sa odvolával a závery svojho znaleckého posudku nevedel „obhájiť“ ani na pojednávaní. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, že náraz motorového vozidla do stromu po snahe vyhnúť sa zveri na ceste je možné považovať za náhodnú udalosť.

20. Ďalej žalobca usudzoval, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, je zrejme vymedzený v bodoch III/24, 25, 26 a 27 odvolania. Žalovaný v odvolaní nesprávne preniesol povinnosť dôkazného bremena na žalobcu. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne právne posúdil aj otázku dôkazného bremena v spore, ako aj otázku preukázania príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a poškodením motorového vozidla. Správne konštatoval aj to, že „V prípade odmietnutia poskytnutia poistného plnenia poisťovateľom zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti postupu poisťovateľa práve poisťovateľa. V rozhodovanom spore tak dôkazné bremeno na preukázaní dôvodov pre odmietnutie poskytnutia poistného plnenia bolo na žalovanom, ktorý podľa názoru súdu dôkazné bremeno v spore neunesol.“ Rovnako súd v bode 14 rozsudku správne právne posúdil a veľmi podrobne odôvodnil aj otázku príčinnej súvislosti.

21. K arbitrárnosti napadnutého rozsudku, ktorú žalovaný označil ako „ústavná nekonformnosť napadnutej časti rozsudku,“ pričom citoval z vybraných rozhodnutí ÚS SR, poukázal na ust. § 220 ods. 2 tretej vety CSP a len všeobecne konštatoval, že napadnutá časť rozsudku trpí nepreskúmateľnosťou a zmätočnosťou, pretože súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré sú nevyhnutné pre právne posúdenie veci, rozhodol na základe nepodloženej konštrukcie, ktorú nedostatočne odôvodnil, žalobca uviedol, že žalovaný svoje tvrdenie nijako nekonkretizoval a preto k takémuto všeobecnému tvrdeniu stanovisko zaujať nevie. Z odvolania žalovaného nie je totiž vôbec zistiteľné, v čom konkrétne by mala spočívať namietaná arbitrárnosť (teda na ktorú konkrétnu pre posúdenie veci dôležitú otázku nenašiel žalovaný v napadnutom rozsudku odpoveď) a zmätočnosť napadnutého rozsudku.

22. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

23. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach rozsahu a dôvodov odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny a postupom v súlade s ust. § 378 ods. 1 CSP ho potvrdil.

24. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

25. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, poisťná zmluva obsahuje najmä

- a/ výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy,
- b/ výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné,
- c/ poisťnú dobu,

d/ údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
e/ práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu,
f/ výšku odkúpnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

26. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

27. Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, v poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

28. Podľa ustanovenia § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

29. Podľa ustanovenia § 799 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

30. Podľa ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

31. Podľa čl. III (rozsah poistenia) zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel EUOKASKO EXTRA č. 910, základné poistenie vozidiel je možné dojednať A/ Poistenie sa vzťahuje na poškodenie alebo zničenie vozidla alebo jeho obvyklej výbavy náhodnou poistnou udalosťou, s výnimkou krádeže alebo lúpeže vozidla a výluk vyslovene uvedených v príslušných VPP č. 106, DPP č. 356, c. 156 a č. 206 alebo v zmluvných dojednaniach č. 910.

32. Podľa čl. VIII (plnenie poisťovne) bod 5 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel EUOKASKO EXTRA č. 910, pokiaľ bolo vozidlo zničené alebo poškodené v takom do rozsahu, že náklady na opravu presiahnu 100% všeobecnej ceny vozidla, poisťovňa bude považovať takúto škodu za totálnu škodu a výškou plnenia bude všeobecná cena vozidla znížená o hodnotu použiteľných zvyškov z vozidla.

33. Podľa § 387 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej aj „CSP“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

34. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

35. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, obsahom písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku a konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj obsahom odvolania žalobcu, sa odvolací súd priklonil k právnym záverom súdu prvej inštancie, konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje aj na jeho presvedčivé odôvodnenie. Stotožnil sa aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, žalobca má nárok na zaplatenie poistného plnenia v sume 12.485,40 eur, t. j. v sume uplatňovanej žalobcom po čiastočnom späťvzati žaloby, ktorého výška je odvodená od všeobecnej hodnoty vozidla v sume 27.482,48 eur, po odpočítaní žalovaným stanovenej hodnoty predajných zvyškov vozidla v sume 12.500 eur a DPH v sume 2.497,08 eur, v ktorej vzal žalobca žalobu späť.

36. Žalovaný ukončil šetrenie škodovej udalosti evidovanej pod č. 9850593739 bez poskytnutia poistného plnenia s odôvodnením, že zdokumentovaný rozsah a charakter poškodenia je vzhľadom k opísanému priebehu dopravnej nehody poisteným z technického hľadiska neprijateľný. Podkladom tohto záveru žalovaného bol znalecký posudok zo dňa 18.05.2018 č. 10/2018, znalca Ing. Petra Jelačiča,

ktorý v jeho závere uviedol, že uvedená škodová udalosť sa nestala tak, ako je opísaná v hlásení o škodovej udalosti. Vodič E. vôbec nereagoval na vzniknutú situáciu, neprispôbil jazdu a rýchlosť vozidla povahe a stavu vozovky, pretože v opačnom prípade by sa lesnej zveri bezpečne vyhol dostatočným zastavením pred ňou a nie strhnutím volantu do stromu. Geometricky síce poškodenia prednej časti vozidla zodpovedajú nárazu do predmetného stromu, nie však poškodenia zistené pri obhliadke dňa 04.10.2017, t.j. poškodenie VTG prevodovky, priečnika prevodovky ako aj silentbloku držiaka motora. Vodič podľa dostupnej fotodokumentácie vôbec nebrzdil a priamo narazil do stromu. Vodič mal na takúto reakciu dostatočnú vzdialenosť od stromu a taktiež aj rýchlosť vozidla..

37. Sporným v konaní sa tak stalo, či poškodenie poisteného motorového vozidla zn. L. XXX I., EČV: J.-XXXDG pri škodovej udalosti dňa 22.03.2017 predstavuje náhodnú poistnú udalosť, s ktorou je spojený vznik nároku žalobcu ako poisteného na vyplatenie poistného plnenia a tomu zodpovedajúca povinnosť žalovaného poistné plnenie vyplatiť.

38. V sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť v sporovom konaní (povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia) znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé), je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Procesná pasivita strany sporu má za následok, že neunesla dôkazné bremeno.

39. Žalovaný svoje odvolacie dôvody založil na nesprávnych skutkových zisteniach, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, na nesprávnom právnom posúdení veci, rozsudku vytkol nesprávnosť, nezákonnosť, arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť, zmätočnosť a aj nedostatočné odôvodnenie. K vecnej stránke s poukazom na formulárové hlásenie zo dňa 24.03.2017 konštatoval len skutočne strohý popis vzniku škodovej udalosti uvedený žalobcom, ktorý si nespomenul ani či pred vznikom škodovej udalosti brzdil, na rýchlosť a vzdialenosť, v ktorej mal zviazať spozorovať, z ktorej strany išlo, či dostal šmyk a pod., poznamenal, že v spore nebola preukázaná nielen samotná prítomnosť zveri na vozovke pred škodovou udalosťou, ale ani údajné vyhybanie sa vodiča pred ňou, keďže tento nielenže nebrzdil, ale ani nezmenil smer svojej jazdy prudkým spôsobom.

40. Odvolanie tak ako je vymedzené v ust. § 363 CSP vyžaduje bližšiu konkretizáciu pochybení, uvedenie konkrétnych nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, keď v prípade odvolacieho dôvodu podľa písm. f/ ust. § 365 CSP namietal žalovaný nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Neuviedol aké skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, zobral súd do úvahy a naopak, ktoré do úvahy zobral, hoci z vykonaného dokazovania nevyplynuli, prípadne na aké skutočnosti, ktoré boli preukázané neprihliadol a na aké prihliadol, aj keď neboli preukázané.

41. Odvolacie dôvody žalovaného nie sú založené na konkrétnych pochybeniach súdu prvej inštancie, spočívajú len v obhajobe záverov znalca Ing. Jelačiča, s konštatovaním neprípustnosti prenesenia dôkazného bremena žalobcu na žalovaného. Žalovaný v odsekoch 22 až 27 odvolania naznačil nesprávnosť dedukcie súdu prvej inštancie o nepreskúmateľnosti a nepoužiteľnosti záverov znalca Ing. Jelačiča v jeho znaleckom posudku, ktorú súd založil na tom, že znalec žiadnym spôsobom neposudzoval vbehnutie zveri na cestu a ani vzdialenosť, v akej mala z lesa pred vozidlo vybehnúť, ale svoje závery postavil na výtlkoch na ceste, rýchlosti, ktorou vozidlo išlo a vzdialenosti výtlkov od stromu, do ktorého vozidlo narazilo.

42. Žalovaný oponoval, že znalec mohol pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzať len z opisu škodovej udalosti žalobcom, resp. vodičom, ktorého opis bol arbitrárny, bez uvedenia smeru vbehnutia zveri na cestu a jej vzdialenosti od motorového vozidla, a teda znalec tieto skutočnosti nemohol relevantne posudzovať a zohľadňovať ich prípadné dôsledky. Závery znaleckého posudku majú podľa odvolacej argumentácie žalovaného najmä preukazovať neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktorého tvrdenia boli týmto znaleckým posudkom popreté a preukázali opak tvrdení žalobcu. Žalovaný zdôraznil, že dôkazná povinnosť vo vzťahu k príčinnej súvislosti v civilnom procese zaťažuje v

zásade tú stranu sporu, ktorej tvrdenie má byť preukázané a žalobca bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi zjavne arbitrárnym opisom škodovej udalosti a samotným poškodením motorového vozidla jednoznačným spôsobom nepreukázal.

43. Vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) nastáva pri priamej väzbe javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Vzťah príčinnej súvislosti medzi škodovým dejom a vzniknutým poškodením motorového vozidla je daný vtedy, ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku. Otázka príčinnej súvislosti môže byť vždy riešená len v konkrétnych súvislostiach.

44. Súd prvej inštancie sa otázkou príčinnej súvislosti medzi nárazom motorového vozidla do stromu a jeho poškodením zaoberal v odseku 14 rozsudku, a k tejto jeho argumentácii žalovaný žiadne konkrétne odvolacie námietky nevzniesol. Relevantnou nemôže byť ani odvolacia námietka neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu, keď súd prvej inštancie rozhodol o opaku, s konkrétnym uvedením v odseku 13 rozsudku : „Okrem už vyslovených záverov súd konštatuje, že v prípade odmietnutia poskytnutia poistného plnenia poisťovateľom zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti postupu poisťovateľa práve poisťovateľa. V rozhodovanom spore tak dôkazné bremeno na preukázanie dôvodov pre odmietnutie poskytnutia poistného plnenia bolo na žalovanom, ktorý podľa názoru súdu dôkazné bremeno v spore neunesol.“ Žalovaný žiadnymi konkrétnymi vecnými argumentmi toto tvrdenie súdu nevyvrátil a neuviedol ani žiadnu relevantnú argumentáciu na jeho spochybnenie.

45. Na margo uvedeného odvolací súd poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 31.05.2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010, v ktorom vyslovil: „Samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V prejednávanej veci to potom znamená, že žalobcovia nemali povinnosť preukázať neexistenciu skutočností, z ktorých odvodzoval svoje dedičské právo žalovaný, ale naopak ich preukázanie bolo povinnosťou žalovaného.“

46. Druhým dôvodom, ktorým žalovaný svoje odvolanie odôvodnil je nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd ozrejmuje, že pod nesprávnym právnym posúdením treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Úlohou odvolacieho súdu, viazaného odvolacími dôvodmi žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP), ktorý tento odvolací dôvod skutkovo žiadnym spôsobom nerozvinul, nie je podriaďovať a ani prispôbovať skutkový stav odôvodnený v napadnutom rozsudku pod niektorý z uvedených dôvodov zakotvených pod písm. h/ ods. 1 ust. § 365 CSP. Navyiac nesprávnosť právneho posúdenia veci nemožno vymedziť nesprávnymi či nedostatočnými skutkovými zisteniami, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

47. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené upozorňuje, že nesprávnosť právneho posúdenia veci nemožno vymedziť nesprávnymi či nedostatočným skutkovými zisteniami, ale len výkladom spochybňujúcim použitie právnej normy, jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu na dostatočne a správne zistený skutkový stav danej veci. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o merite veci nedopustil chybného výberu takej normy hmotného alebo procesného práva, ktorá nemá vo svojej hypotéze predpoklady, vyplývajúce zo zisteného skutkového stavu, a s poukazom na Rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžak/10/2017 (per analogiam), z ktorého vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu (súdu) nemôže súčasne trpieť vadou nedostatočných skutkových zistení a aj nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda súd tieto žalobné dôvody, navyiac bez ich riadneho odvolacieho základu, považoval za irelevantné.

48. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, a to bremena tvrdenia skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremena preukázania týchto skutočností. V Občianskom súdnom poriadku sú tieto povinnosti upravené v ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov sporového konania, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, znáša nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka konania. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka konania za jeho výsledok, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka konania nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie (NS SR sp. zn. 6MCdo 17/2010).

49. Z uvedeného je zrejmé, že odvolacie dôvody žalovaného podľa ust. § 365 ods. 1, písm. f/ a h/ nie sú naplnené, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, skutkový stav aj správne právne posúdil, v napadnutom rozsudku veľmi podrobným a logickým spôsobom vysvetlil opodstatnenosť nároku žalobcu na plnenie od žalovaného, porovnal dva znalecké posudky založené do konania, jeden zo strany žalovaného (znalecký posudok Ing. Petra Jelačiča) a druhý zo strany žalobcu (znalecký posudok Ing. Petra Kováča), vysvetlil prečo považoval znalecký posudok predložený žalovaným za neprijateľný, rozviedol z akého uhla pohľadu posudzoval škodovú udalosť, na základe akých dôkazov dospel k záveru, že ide o náhodnú udalosť a svoje úvahy riadne odôvodnil.

50. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

51. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu nadriadeného súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).